

(*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਨੀ

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.

ਧਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2015 ਦਾ CWP ਨੰ.17437

ਅਕਤੂਬਰ 06, 2015

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਅਨੁਛੇਦ।

14 ਅਤੇ 16—ਪੰਜਾਬ

ਸਰਕਾਰੀ ਪਟਵਾਰੀ (ਅਨੁਛੇਦ III) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1966 (28.10.2014 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) — ਤਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ — ਯੋਗਤਾ — ਯੋਗਤਾ — ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਿਤਕ ਪਿਤਾ ਪਟਵਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ 28.9.2011 ਨੂੰ 28.9.2011 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 2015 ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰਸਪੂਰਣ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਰਜਾ 4 ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੈਂਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 15 ਸਾਲ ਤੋਂ 4 ਮਹੀਨੇ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਸਾਲ; ਜਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ 2015 ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਉਹ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਰੰਗਈਆ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੈਨਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੋਣ ਪੈਨਲ ਤੋਂ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ *YV ਰੰਗਈਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ* ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਅਨੁਛੇਦਸ-3 ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਾਮੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੰਭਾਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ *ਰੰਗਈਆ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ* ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ *ਦੀਪਕ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ*, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੋਦ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੰਭਾਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਭਰਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਰੂਸਟ, ਸੀ.ਐਫ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਸ.ਯੂ.ਪਲ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਚਾਨਣ ਰਾਮ। ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਾਡਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਗਵਰਨਿੰਗ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਨ। ਖਾਲੀ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਿੱਠ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਰਜਾ-4 ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ. ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨਗੇ।

(ਪੈਰਾ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮੋਹਿਤ ਜੱਗੀ ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਨਤਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ 28 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 1 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਨੇ 12 ਦਸੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਜਮਾਤ 3 ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਾਭ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(3) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੇ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਲਬ ਕੀਤੀ ਹੈ। 4 ਅਗਸਤ 2014 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਸਿਰਫ 6 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਪਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਉਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 2014 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਈ, 2014 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨੋਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼, ਉਹ 2015 ਦੇ CWP 5001 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 19 ਮਾਰਚ, 2015 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਿਆਂ ਵਿਆਪਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਮਈ, 2015 ਨੂੰ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ।

(5) 5 ਮਈ, 2015 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ

(*Rajiv Narain Raina, J.*)

ਪਟਵਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪਟਵਾਰੀ (ਅਨੁਛੇਦਸ III) ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1966 ਹਨ ਜੋ ਕਿ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 2014 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ IV ਅਨੁਛੇਦਸ ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

(6) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ 21 ਨਵੰਬਰ, 2002 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ, 2002 ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 3 ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਭੁਲੱਥ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇੜੇ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ IV ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਨਹੀਂ।

(7) ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(8) ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 15 ਸਾਲ ਤੋਂ 4 ਮਹੀਨੇ ਛੋਟਾ ਸੀ; ਜਾਂ 1 ਜਨਵਰੀ 2015 ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਉਹ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ**¹ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਾਪਦੰਡ ਹਨ; ਇੱਕ, ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪਾਲਿਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੀਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

¹ 2012 (2) SCT

ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ/ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" "ਨਿਯਮਾਂ" ਅਤੇ ਨੀਤੀ "ਹਿਦਾਇਤਾਂ" ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗਪਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ**² ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ : "ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਰਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਰੇਖਾਂਕਿਤ]।

(10) ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸੌਧੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਲੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਇਸਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਰੰਗ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ "ਨਿਯਮਾਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਲਾਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਤਰਸ ਭਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ "ਪਾਲਿਸੀਆਂ" ਜਾਂ "ਪਾਲਿਸੀਆਂ" ਤੋਂ ਭਾਵ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਹਮਦਰਦ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਤਰੱਕੀ, ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। 226 ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਵਿੱਚ ਰਾਜ।

(11) ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਦੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। **ਵਾਈਵੀ ਰੰਗਈਆ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ**³ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ **ਰੰਗਈਆ** ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਲੇਖਕ ਸੀ

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ.9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ **ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ**^{ਬਨਾਮ} ਪੰਜਾਬ

² (1994) 4 SCC

138

³ 1983 (2) SLR

789

ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ :-

"9. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਵਾਈ.ਵੀ.ਰੰਗਈਆ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਸੂਪੈਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਦਬਾਏ ਗਏ ਹਨ। YVRangaiah ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4 (a) (1) (i), ਨਿਯਮ 34 ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਿਯਮ 5 ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੂਚੀ ਹਰ ਸਾਲ ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇ। ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੂਚੀ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮਝੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਇੰਨੀ ਸੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਸੂਚੀ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਉਮੀਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸੋਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਲ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਚੋਣ ਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਨਲ ਜਾਂ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਜਾਂ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। YVRangaiah ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਡਰ ਸਾਥੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਵੇਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਆਧਾਰਿਤ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

² (1994) 4 SCC

138

³ 1983 (2) SLR

789

(12) *ਰੰਗਾਈਆ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਚੋਣ ਪੈਨਲ ਤੋਂ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਭਾਵਿਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਨਲ ਅਤੇ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ *YV ਰੰਗੀਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ* ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਭਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਅਨੁਫੇਦਸ-3 ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਾਮੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ *ਰੰਗਾਈਆ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ* ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ **ਦੀਪਕ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਾਂ** ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੋਦ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸੰਭਾਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਭਰਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਰੂਸਟ, ਸੀ.ਐਫ. **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਸਐਸਯੂਪਲ** ਅਤੇ **ਰਾਜਸਥਾਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਚੰਨਣ ਰਾਮ**⁷। ਤਰਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਾਡਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਗਵਰਨਿੰਗ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਖਾਲੀ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

5(2011) 6 SCC 725

6(1996) 2 SCC 168

7(1998) 4 SCC 202

(13) *(Rajiv Narain Raina, J.)* ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾ ਕਰਕੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

(14) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਰਜਾ-4 ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨਗੇ।

(15) ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਨੋ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.

ਰਾਜਵੰਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2014 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 15333

ਅਕਤੂਬਰ 09, 2015

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 51(ਡੀ) ਅਤੇ 313 - ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, 1934 - ਆਰ.ਐਲ. 9.2(6), 9.29 ਅਤੇ 12.24 (1)(ਬੀ) - ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1970 (ਵਾਲ. II) - ਆਰ.ਐਲ. 3.17A - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 28.06.1991 ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ — 25.06.2004 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — 24.06.2006 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — 10.06.2009 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ, 2009 ਦੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 26, 210 ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 21.08.2011 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1970 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦੇ ਆਰ.ਐਲ.12.24 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁੜ-ਨਾਮਾਂਕਣ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ - ਪੰਜਾਬ

ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12.24, 9.2(6) ਅਤੇ 9.29 ਆਰਟ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 313 ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਆਰ.ਐੱਲ.3.17A(viii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ - 26.06.2004 ਤੋਂ 24.06.2006 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲ 9.29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾ-ਮੌਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।